

HENK
LEENAERS

BOVEN
VERWACHTING

De levensverwachtingen van de auteur en de geïnterviewden zijn
gebaseerd op CBS-gegevens en berekend met www.berekenhet.nl.

BOVEN

VERWACHTING

HENK
LEENAERS

Dankzij medische ontwikkelingen, verbeterde zorg en een gezondere leefstijl worden Nederlanders steeds ouder. De afgelopen 70 jaar kwam er gemiddeld 10 jaar bij. Daardoor is iedereen van vóór 1950 inmiddels ouder dan zijn levensverwachting bij geboorte. Hoe is het om in die extra tijd te leven? Ik vroeg het aan mijn burens in de Amsterdamse Plantagebuurt en aan mijn vader – allemaal ouder dan verwacht.

Henk Leenaers

Petra Meerburg

“Geleidelijk aan zet ik nu stapjes terug, maar er blijft genoeg over om van te genieten. En de zorg voor mijn bijna blinde echtgenoot? Je groeit erin, dat gebeurt allemaal stilzwijgend.”

Na een druk werkzaam leven stortte ze zich met Ton, haar partner, in een al even druk bestaan als vroeggepensioneerde. Een leven waarin veel werd gemusiceerd, gezeild, gegolfd en gereisd. Jarenlang hebben ze met verschillende pianisten trio's gespeeld, zij als celliste, haar man als violist. En samen hebben ze de halve wereld gezien; omdat ze familie in India heeft, bezochten ze elke uithoek van dat reusachtige land. Geleidelijk aan zet ze nu stapjes terug. Zeilen lukt niet meer, omdat een sprintje van het voor- naar het achterdek niet meer lukt. En ze stopte met golfen vanwege een gescheurde pees. Maar er blijft genoeg over om van te genieten. Vanochtend ging ze nog met de fiets op de koffie bij een vriendin in de Jordaan, aan de andere kant van de stad. En binnenkort gaat ze met haar man op reis naar IJsland. Ze vindt het fijn om vroeg uit de veren te zijn en lekker bezig te blijven, dat geeft precies de goede prikkels. En de zorg voor haar bijna blinde echtgenoot? “Je groeit erin,” zegt ze mild, “dat gebeurt allemaal stilzwijgend.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 72 jaar

Huidige leeftijd: 84 jaar

Resterende levensverwachting: 7 jaar

Ton de Gee

“Zolang je fysieke conditie maar goed blijft, zo vermoed ik, is er waarschijnlijk altijd wel weer een reden om verder te willen leven.”

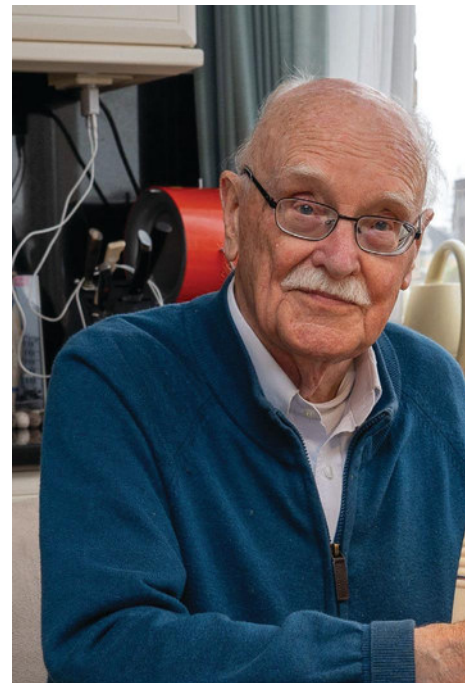
“Ook al heb ik drie stents en heel slechte ogen, mijn gezondheid is erg goed. En ik heb een zeer prettige relatie met Petra, mijn vrouw. We doen vrijwel alles samen: we reizen, we gaan naar concerten en zo nu en dan bridgen we met vier stellen. Gezelligheidsbridge, want we hebben een hekel aan competitie. Dat we sociaal toch iets minder actief worden, komt voor een niet onbelangrijk deel doordat een groot deel van onze vrienden en kennissen is overleden. Het is bijzonder spijtig om te zien dat veel leeftijdsgenoten zich qua gezondheid in een deplorabele staat bevinden. Dat zou mij natuurlijk ook kunnen overkomen, stel dat ik honderd wordt. Vanwege ons leeftijdsverschil is het niet erg waarschijnlijk, maar mocht Petra mij ontvallen, dan twijfel ik geen moment, dan stap ik er zelf ook uit. Al kun je nooit weten hoe het loopt. Zo is een ex-collega van mij, die erg close was met zijn vrouw, nu al tweeëneenhalf jaar alleen en blijkt zich nog prima te redden. Zolang je fysieke conditie maar goed blijft, zo vermoed ik, is er waarschijnlijk altijd wel weer een reden om verder te willen leven.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 91 jaar

Resterende levensverwachting: 3 jaar

Ton de Gee

“Vanwege mijn slechte ogen lukt samen musiceren niet meer, maar we gaan wel regelmatig naar het Concertgebouw.”

Elfriede Kraft

“Als ik dit nog tien jaar kan volhouden, dan teken ik ervoor, maar ik wil niet eindigen als iemand die verzorgd of verpleegd moet worden.”

“Ik geniet nog volop van mijn leven. Ik kan nog prima voor mezelf zorgen en heb zo mijn eigen bedoeninkje: ik ga regelmatig uit eten, naar een concert en op reis, bijvoorbeeld naar mijn dochter in Nieuw-Zeeland of op wandelvakantie in de bergen. Als ik dit nog tien jaar kan volhouden, dan teken ik ervoor. Maar ik wil niet eindigen als iemand die verzorgd of verpleegd moet worden en anderen tot last moet zijn. Met ‘last’ bedoel ik niet dat ik niet meer zelf kan autorijden. Dat kan je ook op je dertigste gebeuren, als je een been breekt, en dan vraag je iemand een lift of neem je een taxi. Mijn grens ligt op het punt dat ik niet meer voor mezelf kan zorgen, bijvoorbeeld omdat ik mezelf niet meer kan aankleden, omdat iemand mij eraan moet herinneren dat ik een glas water moet drinken of omdat ik niet zelfstandig kan ademen zonder extra zuurstof. Wat er dan moet gebeuren heb ik officieel vastgelegd, mijn kinderen weten ervan. Ik wil zelf controle houden over het einde van mijn leven.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 72 jaar

Huidige leeftijd: 79 jaar

Resterende levensverwachting: 10 jaar

“Wat voor mij het beste werkt is heel rustig en voorspelbaar leven. Altijd alles op dezelfde plaats, geen haast. Wat daarbij helpt is dat ik met weinig tevreden kan zijn.”

Annelei Engelberts & Rieks Delken

“Het duurde ongeveer een jaar voordat ik accepteerde dat mijn zelfbeeld – een gezonde, ondernemende en energieke man – niet meer klopte.”

Rieks Delken

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 82 jaar

Resterende levensverwachting: 7 jaar

“Bij veel mannen is 80 een soort kantelpunt. Dat geldt ook voor mij. Ik ben redelijk gezond 78 jaar geworden. Dat veranderde toen bleek dat mijn prostaatkanker was uitgezaaid. Psychisch had ik daar meer last van dan ik aanvankelijk wilde toegeven. Ineens was ik niet alleen oud, maar ook patiënt. En ik had toen al een hersentumor, die ervoor zorgt dat ik op onverwachte momenten duizelig kan worden. Het duurde ongeveer een jaar voordat ik accepteerde dat mijn zelfbeeld – een gezonde, ondernemende en energieke man – niet meer klopte. Er is één grote zegen: we zijn nog bij

elkaar. We helpen elkaar ook met onze kwalen en nukken. Ik help Annelei met haar geheugen en zij tempert mijn ongeduld en onrust. Dit jaar zijn we samen naar Frankrijk op vakantie geweest, volgend jaar lukt dat waarschijnlijk niet meer. Het volgende stadium is chemotherapie, maar ik ben er nog niet uit of ik dat wil doen. Zelf heb ik vrede met het einde, maar voor Annelei is het erg vervelend. Veel praktische zaken heb ik al geregeld, maar we moeten onze kinderen nog vragen of ze af en toe kunnen bijspringen.”

Annelei Engelberts

Levensverwachting bij geboorte: ca. 73 jaar

Huidige leeftijd: 77 jaar

Resterende levensverwachting: 12 jaar

“Veel mensen op mijn leeftijd hebben rotkwalen of breken iets. Maar mij is dat nog niet gebeurd. Ja, ik ben een beetje wiebelig, daarom loop ik met een stok. En ik heb problemen met mijn kortetermijn-geheugen. Soms kom ik een boek tegen waar ik iets in heb geschreven. Dat heb ik blijkbaar al een keer gelezen, maar is in de mist verdwenen. Wat voor mij het beste werkt is heel rustig en voorspelbaar leven. Altijd alles op dezelfde plaats, geen haast. Wat daarbij helpt is dat ik met weinig tevreden kan zijn. Ik kan erg genieten van kleine dingen, zoals alle mooie gevelstenen in deze stad. Ik ben tevreden met

mijn leven zoals het nu is. Maar dit is ook de winter van ons leven. Ik ga ervan uit dat ik langer leef dan Rieks, dat speelt natuurlijk mee. Mijn 91-jarige buurvrouw, met wie ik regelmatig puzzel, denkt dat ik goed alleen kan zijn. En ze waarschuwt: het eerste jaar doet iedereen alles voor je, maar daarna begint het pas. Hoe het dan verder gaat? Ik moet er niet aan denken dat ik eindig in een seniorencomplex voor vrijmetselaars, zoals mijn ouders. En ik denk niet dat ik dichterbij mijn kinderen ga wonen. Maar er is nog geen plan, en we voelen ons bezwaard om dit met onze kinderen te bespreken.”

Janny Lok

“Deadlines heb ik nog steeds, maar zonder personeel en zonder mantelzorg is mijn leven nu een stuk relaxter.”

Ook na haar pensioen bleef Janny altijd maar druk. Ze is een echte ondernemer, iemand die van aanpakken weet. Van huis uit is ze sociaal wetenschapper, met een succesvolle carrière als markt- en opinieonderzoeker en een goede neus voor PR. Dat werk is ze eigenlijk altijd blijven doen, ze behoort niet tot de mensen die pas ná hun 65ste toekomen aan de leuke dingen des levens. In haar werkzame leven had ze eigen bedrijf, later werkte ze in een coöperatie zonder winstoogmerk. En tot voor kort was ze bestuurder van de SOOP, een buurtinitiatief dat activiteiten organiseert voor 50-plussers. Ze geniet ervan om veel om handen te hebben, maar is blij dat ze niet meer verantwoordelijk is voor haar personeel. Ook de zorg voor haar man, die na een ziekbed van enkele jaren overleed aan ALS, viel haar zwaar. “Deadlines heb ik nog steeds, maar zonder personeel en zonder mantelzorg is mijn leven nu een stuk relaxter.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 92 jaar

Resterende levensverwachting: 4 jaar

John Wassington

“We zien het wel, dat is mijn motto, al heb ik onlangs wel een levenstestament laten maken voor het geval ik wilsonbekwaam zou worden.”

“Ik denk helemaal niet na over hoe het verder zal gaan met mijn leven. Ik laat het op me afkomen. Als er wat gebeurt, gebeurt er wat en voor de rest geloof ik het wel. Het heeft niet zoveel zin om daar lang bij stil te staan, dan maak je je maar onnodig druk. Wel loop ik de laatste tijd wat moeilijker, hoe dat komt is nog onduidelijk. En het herstel na een val kort geleden verloopt minder snel dan ik zou willen. Behalve dat ik ben gestopt met werken is er na mijn pensioen niet zoveel veranderd. Ik heb geen wereldreizen gemaakt, ben geen kunstgeschiedenis gaan studeren en heb geen kleinkinderen om voor te zorgen. Mijn leven is min of meer hetzelfde als toen ik 50 was. Ik vlieg nog steeds regelmatig naar mijn tweede huis in Italië. En ik spreek graag af met mensen die ik nog ken uit mijn werkzame leven en van de middelbare school. Gisteren heb ik met iemand gegeten in De Plantage, vandaag heb ik een lunchafspraak. We zien het wel, dat is mijn motto, al heb ik onlangs wel een levenstestament laten maken voor het geval ik wilsonbekwaam zou worden.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 75 jaar

Resterende levensverwachting: 11 jaar

Netty Schuilenburg

“Wij roepen altijd: ‘Leve de medicijnen!’, want zonder pillen waren we er waarschijnlijk al niet meer geweest.”

“Ik heb een behoorlijk fijn leven. Sinds kort ben ik 89. Ik woon alleen, maar ik kan mezelf nog heel goed roeren. In reizen heb ik niet zoveel zin meer. Het noorderlicht zien stond lang op mijn bucketlist, maar dat zit er niet meer in. Wel bridge ik veel met mijn vriendinnen. Sommige zijn iets jonger, 86 en 87 jaar, maar één van hen is nog ouder dan ik, 93, en ik zou tegen die tijd graag zo zijn zoals zij nou is. Wij roepen altijd: ‘Leve de medicijnen!’, want zonder pillen waren we er waarschijnlijk al niet meer geweest.

Sinds vorig jaar augustus heb ik veel last van mijn versleten schouder. De pijn beheerst mijn hele lichaam: mijn benen doen zeer, mijn armen doen zeer, bewegen doet zeer. Om de pijn te bestrijden heb ik een prik gekregen, die twee weken werkte. Het was toen net alsof er een andere wereld voor me openging. Maar je kunt er maar drie krijgen, omdat de cortisonen in die prik de spieren aantasten en de kwaal verder verergeren. Op de laatste twee prikken ben ik dan ook heel zuinig.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 72 jaar

Huidige leeftijd: 89 jaar

Resterende levensverwachting: 5 jaar

Renny Brusse

“Ik heb het nooit te koud, ik heb iedere dag te eten en het lukt me om af en toe een babbeltje met iemand te maken. Himmelhoch jauchzend kun je het niet noemen, maar over het algemeen ben ik redelijk tevreden.”

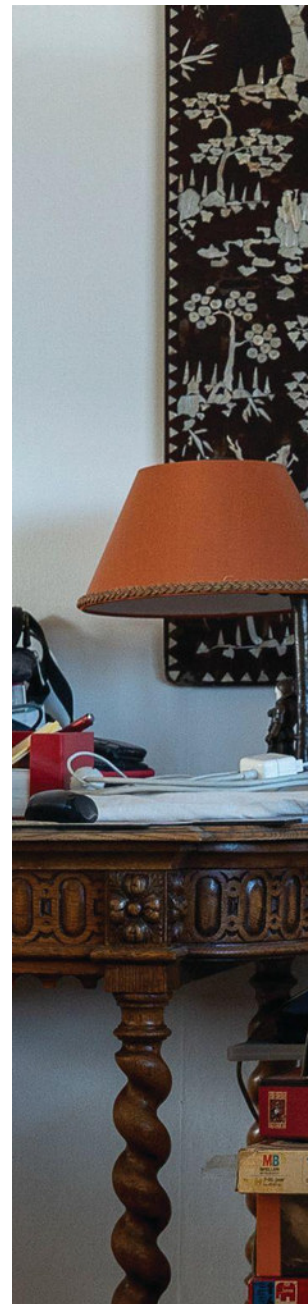
Nee, een zonnetje in huis is ze nooit geweest. Ook al deed ze nog zo haar best om vrolijk te zijn, van jongs af aan was ze diep van binnen vaak boos en somber. Zo vreemd was het dan ook niet dat ze op haar 39ste definitief werd afgekeurd. Sinds ze 25 jaar geleden met medicatie begon, lukt het beter om in het hier-en-nu te leven: “Ik heb het nooit te koud, ik heb iedere dag te eten en het lukt me om af en toe een babbeltje met iemand te maken. Himmelhoch jauchzend kun je het niet noemen, maar over het algemeen ben ik redelijk tevreden.” Maar zodra ze nadenkt over het verleden of over de toekomst, slaat de somberheid toe. Ze heeft niet zoveel levensenergie meer. Na een autorit naar Middelburg moet ze een hele dag uitrusten. En een bezoek van mensen met baby's of peuters kan ze eigenlijk niet meer aan. Waar ze het meest tegen opziet? Dat ze zo afhankelijk wordt, dat ze naar een verpleeghuis moet. “Niet ieders leven hoeft gerekt te worden. Als de wil er niet meer is, zou je gewoon moeten kunnen sterven.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 72 jaar

Huidige leeftijd: 78 jaar

Resterende levensverwachting: 11 jaar

Joep Habets & Kasper Jansen

“Ik wil dingen doen die ik leuk vind, liefst met een tastbaar resultaat. Niet straks tot de conclusie komen dat de tijd voorbij is, en dat ik er niets mee heb gedaan.”

“Ook al verlengt het actieve leven zich steeds, de veroudering hou je niet tegen. Het zal gaan zoals het gaat en daar heb je weinig invloed op.”

Kasper Jansen

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 78 jaar

Resterende levensverwachting: 10 jaar

“De afgelopen jaren denk ik veel na over de betekenis van vroeger in mijn leven, over wat ik heb gedaan en hoe het ook anders had kunnen lopen. Ik kom uit een moralistisch Zeeuws nest, zo kun je wel stellen. Grootvader handelde in sterke drank, maar stuurde ook zijn kinderen de straat op om te collecteren voor de drankbestrijding. Want op vrijdag je loon verzuipen, dat kon natuurlijk niet. Terwijl ik in Amsterdam Sociale Wetenschappen studeerde, hoopte de familie dat ik het familiebedrijf zou overnemen. Toch liep het anders. Steeds dienden zich nieuwe kansen aan, meestal chique banen in een

keurige omgeving. Eerst parlementair redacteur bij de NOS, later muziek-redacteur bij NRC en na mijn pensioen redacteur bij een cultureel opinieblad. Ook al verlengt het actieve leven zich steeds, de veroudering hou je niet tegen. Anderhalf jaar geleden ben ik gevallen. Sindsdien loop ik met een stok en merk ik dat mijn gebroken hand niet goed geneest. We houden wat meer rekening met mijn ongemakken, maar maken ons er niet druk over. Het zal gaan zoals het gaat en daar heb je weinig invloed op.”

Joep Habets

Levensverwachting bij geboorte: 71 jaar

Huidige leeftijd: 72 jaar

Resterende levensverwachting: 14 jaar

“Ik ben niet zo bezig met terugkijken, dat probeer ik zelfs een beetje te voorkomen. Waar ik wel over nadenk en ook naar probeer te handelen, is dat ik de komende tijd dingen wil doen die ik leuk vind. Ik wil straks niet tot de conclusie komen dat de tijd voorbij is, en dat ik er niets mee heb gedaan. In mijn werkzame leven was ik vooral bezig met beleidsprocessen, zoals het wegnemen van weerstand tegen nieuwe plannen. Als tegenwicht vond en vind ik het belangrijk om iets te doen dat een tastbaar resultaat oplevert. Lange tijd schreef ik daarom voor de krant, meestal stukken over eten. Na mijn pensioen is

daar fotograferen bijgekomen, vooral van gerechten. Eerst een online cursus, daarna in een klasje voor mensen op leeftijd. Daar heb ik veel lol in. Mijn huiswerk is altijd op tijd klaar, en vaak doe ik een beetje meer. Verder werk ik aan een gezondere levensstijl. De arts die ik na een corona-infectie raadpleegde vanwege vermoeidheid, voorspelde dat ik op mijn 85ste in een rolstoel zou zitten. Dat kwam hard binnen. Nog dezelfde dag heb ik het roer omgegooid. Sindsdien wandel ik elke dag drie kwartier en let ik beter op wat ik eet.”

Michael Houdijk

“Iedereen heeft wel wat,” zo relativeert hij zijn razendsnelle achteruitgang, “en op een gegeven moment is het op. Alleen bij mij gebeurt dat allemaal veel eerder.”

Door een beroerte rond zijn 50ste is hij een flink stuk levensgeluk kwijtgeraakt. Hij is daarna weer opgekrabbeld, maar toch voelt hij zich 15 tot 20 jaar ouder dan zijn werkelijke leeftijd, als een oude van dagen die vrijwel niks meer zelf kan. Van de krant kan hij alleen de koppen nog lezen. En al heeft hij lang op hoog niveau gezwommen, ook dat gaat steeds moeilijker. Niet alleen fysiek, ook mentaal wordt het minder. Regelmatig weet hij in de winkel niet meer wat hij kwam kopen. En laatst eindigde een telefoongesprek met een Amerikaanse kennis voortijdig, omdat hij niet uit zijn woorden kwam. Hij vraagt zich af of het nog wel loont om al die klachten te laten behandelen. Liever zou hij verhuizen naar een ouderwets bejaardentehuis, waar hij meer aanspraak heeft en er goed voor hem wordt gezorgd. Die mogelijkheid onderzoekt hij nu, met hulp van een broer en zus. “Iedereen heeft wel wat,” zo relativeert hij zijn razendsnelle achteruitgang, “en op een gegeven moment is het op. Alleen bij mij gebeurt dat allemaal veel eerder.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 76 jaar

Resterende levensverwachting: 11 jaar

Michael Houdijk

“Ook al heb ik HTS elektronica gestudeerd, van alle moderne technologie begrijp ik helemaal niks.”

Liesbeth Kuin & Wim Kaal

“Ik vind deze jaren waardevol, maar ook moeilijk. We wonen hier schitterend en het buurtje is heel fijn. Maar het is ook een tijd van afscheid nemen.”

“Als ik in een rolstoel terechtkom of andere factoren een rol gaan spelen, dan moeten mijn kinderen het maar overnemen. Die weten precies wat ik wil.”

Wim Kaal

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 79 jaar

Resterende levensverwachting: 9 jaar

“We hebben elkaar zo’n 15 jaar geleden ontdekt en dat bevalt nog steeds uitstekend. Het is erg prettig om met zijn tweeën te zijn, zeker in moeilijke jaren zoals tijdens de Corona-epidemie. Maar ook daarna. Ik zou niet alleen kunnen zijn. Nadat mijn vrouw op haar 54ste aan melanoom is overleden, heb ik me enkele jaren uitgeleefd. Maar al snel kwam ik tot de conclusie dat dat uiteindelijk niet werkt. Mijn vader is op zijn 85ste overleden en om die te overleven had ik nog heel wat jaren voor de boeg. En die laatste jaren zijn toch de moeilijkste jaren. Zo heb ik op mijn 70ste een openhart-

operatie ondergaan. We hebben het nu goed samen en ik kijk uit naar de jaren dat we nog samen kunnen zijn. We maken graag een rondje met de auto of pakken samen een terrasje. Dat zijn dingen die we in ere houden. Mocht mijn partner wegvallen, dan probeer ik mezelf, als dat nog kan, te redden in mijn eigen appartementje of eindig ik in een verpleeghuis. Een levenstestament heb ik niet, want als ik in een rolstoel terechtkom of andere factoren een rol gaan spelen, dan moeten mijn kinderen het maar overnemen. Die weten precies wat ik wil.”

Liesbeth Kuin

Levensverwachting bij geboorte: ca. 72 jaar

Huidige leeftijd: 80 jaar

Resterende levensverwachting: 10 jaar

“Ik vind deze jaren waardevol, maar ook moeilijk. Fietsen deed ik altijd graag, maar sinds een jaar of 8 kan ik dat niet meer. Lopen gaat minder makkelijk, daarom loop ik buiten altijd met een rollator. Mijn handen zijn te slecht om nog te naaien of te handwerken. Dat vind ik allemaal jammer. Ik heb er een tijdje tegen gevochten, maar dat helpt dus niet, je moet het accepteren. Wat ik waardevol vind, is dat ik tijd heb om tot mezelf komen, om overal goed over na te denken. Over dat mijn ouders en mijn man zo vroeg zijn overleden, bijvoorbeeld. Mijn vader al op zijn 66ste, mijn man op zijn

60ste. Hij was een goede vader, zijn kinderen waren dol op hem, maar hij heeft niet eens meegemaakt dat onze zoon kinderen kreeg, wat heel moeizaam ging. Ook al is het twintig jaar geleden, zo af en toe komt dat weer boven. Ik mag niet mopperen en dat doe ik ook niet. We wonen hier schitterend en het buurtje is heel fijn. Maar het is ook een tijd van afscheid nemen.”

Cor Leenaers

“Als je me vraagt: 'Heb je een spannend leven en moet dat nou zo lang?', dan is mijn antwoord nee. Ik leef nog, ik voel me happy, maar ik maak geen plannen voor de toekomst.”

“Je moeder en ik hebben nooit het gevoel gehad dat we fysiek achteruitgingen. In 2007 fietsten we nog samen naar de Middellandse Zee, zo'n 100 kilometer per dag. En ook de jaren daarna maakten we nog lange dagtochten. Toen ze in 2020 overleed, voelde ik me nog kiplekker. Maar toch, een jaartje later begon ik ineens heel vlug moe te worden. Dat kwam door een lekkende hartklep. Volgens mijn cardioloog hoort dat bij de leeftijd. Ik volg het nieuws, ik doe mijn eigen boodschappen, ik kook voor mezelf en ik heb hulp voor het zware werk. Maar mijn sociale kring is klein geworden. In mijn wekelijkse zwemclub ben ik inmiddels de oudste. Ook nu ik in een seniorenflat woon, is het lastig om contact te leggen. Er zijn niet veel mensen van mijn leeftijd. Dus als je me vraagt: 'Heb je een spannend leven en moet dat nou zo lang?', dan is mijn antwoord nee. Ik leef nog, ik voel me happy, maar ik maak geen plannen voor de toekomst. Met mijn huisarts heb ik afgesproken dat ik op een fatsoenlijke manier dood wil gaan. Maar ik zit er niet op te wachten.”

Levensverwachting bij geboorte: ca. 70 jaar

Huidige leeftijd: 90 jaar

Resterende levensverwachting: 4 jaar

Na een carrière als wetenschapper, milieuadviseur en TNO-onderzoeker besloot Henk Leenaers te gaan schrijven over zijn vak (fysische geografie) en zijn hobby's (wielrennen en vogels kijken). Eerst deed hij dat als (wetenschaps)journalist, o.a. voor NRC Handelsblad, Binnenlands Bestuur en Intermediair, later ook als zelfstandig tekstschrijver en redacteur. Hij is auteur/redacteur van honderden artikelen en tientallen boeken, waaronder Bosatlassen over water, energie, klimaat, voedsel, veiligheid en duurzaamheid. Na bijscholing aan o.a. de Fotovakschool en de Fotoacademie combineert hij tekst en beeld tegenwoordig in documentaire fotografieprojecten. Henk Leenaers woont en werkt in Amsterdam.

Levensverwachting bij geboorte: 72 jaar

Huidige leeftijd: 63 jaar

Resterende levensverwachting: 21 jaar

©2024 Henk Leenaers (tekst, beeld en vormgeving)

www.henkleenaers.nl

mail@henkleenaers.nl

www.henkleenaers.nl